

Alba:

Jezusčkova šola.

6. Solnčna roža.

Kako srečna sta bila Janezek in Francika na dan prvega svetega obhajila! Nebesa so jima bila odprta. Od tedaj prejemata Jezusčka slehern dan. Da mu pripravita vredno bivališče v svojih srcih, se pa še bolj trudita, da zvesto varujeta čednosti, ki so jima bile priporočene v Marijinem vrtcu.

Kaj jima bo neki danes Jezusček povedal? V drhtečem pričakovanju se mu bližata, in Jezusček jima pride smehljaje naproti. Pokažeta mu, kako lepe lilije jima cveto v srcih in kako skrbno jih čuvata. Pohvaljena sta od Jezusčka. Veselo se vsedeta na trato med druge otroke.

Jezusček pravi: »Poglejte, otroci, kako lepo je tukaj okrog nas. Sedimo na zeleni trati, solnčneroze nas pa senčijo. Poglejte jih! Onale, ki nam je najbližja, je izredno lepa. Pri korenini ima steblo tako debelo, da ga Janezek z obema ročicama komaj objame. To steblo se dviga visoko nad nas in je polno velikih, lepih listov. V vrhu stebela je pa ena sama roža. Sredino ima temno, okrog pa rumene liste. Videti je kakor veliko oko. Pa kam je cvet obrnjen? Gleda naravnost proti solncu. Solnčna roža nas uči pokorščine, ljubi otroci! Kajne, predvsem moramo biti pokorni Bogu? To nam prav lepo kaže solnčna roža s tem, da ima steblo popolnoma ravno izrastlo in se njen cvet vedno obrača za solncem. Tako moramo tudi mi paziti, da uravnamo vse svoje delovanje po božjih zapovedih. Pokorščino ste dolžni, ljubi otroci, tudi svojim staršem. Pokoren otrok je podoben angelu, dà, meni, Bogu, samemu, kajti jaz sem bil tudi pokoren svojemu nebeškemu Očetu, po-

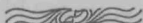
koren celo do smrti. Svojim staršem sem bil pokoren trideset let. Pokorščina do Boga in do predstojnikov pa zahteva od človeka mnogo premažovanja. Poglejte moje srce, otroci! Iz njega raste križ, znamenje, da je pokorščina zahtevala od mene veliko žrtev življenja. Če sem se pokoril jaz, ki zapovedujem zvezdam, kolikobolj je pokorščina potrebna vam. Karkoli vam predstojniki zapovedó, storite, otroci, kaj in radi. Mislite si: »Jezusček mi to ukazuje po mojih starših!« Tako boste radi ubogali.

Kakšno pa je plačilo za pokorščino? Oglejte si to na solnčnici! Ona obrača cvet vedno k solncu, in to ga ogreva in dozoreva. Slednjič pridejo ptice izpod neba in pozobljejo zrna, ki so polna maščobe. Kdor je ubogljiv, se pa tudi ogreva na solncu božje milosti in vednobolj dozoreva v čednostih. Iz neba pa pridejo angeli in zbirajo njegovo pokorščino kakor zlate krogljice. To so zakladi za večnost.

Za zgled pokorščine vam bodi vaš angelvarih. Karkoli mu zapove nebeški Oče, vse stori vaš angel. Na podobah ga predstavljajo, da ima perutnice, zato, ker izpolni božje ukaze na migljaj. Storite kakor on tudi vi, otroci, in ubogajte vedno radi. Kako boste enkrat srečni, ko boste prejeli večno plačilo za svojo pokorščino!«

Zdaj pa pristopi Marija. Z njo vred pa vsi otroci veselo vzkliknejo: »Srce Jezusovo, do smrti pokorno, usmili se nas!«

(Nadaljevanje.)

† Štefci Gerdenčevi!

Ker pridna si bila, Štefica mala,
zato te Marija je k sebi pozvala.

Dne 11. junija je nebeška vrtnarica Marija posetila naš mnogoštevilni Marijin vrtec in si je pri tej priliki izvolila nežno cvetko — Štefco Gerdenc, da jo presadi v nebeški vrt. Mamica je tedaj zaplakala; bratec, sestríci in vsi, ki so poznali dobro Štefco, so se pa razžalostili ob misli, da je njeno drobno srcece prenehalo biti za ta svet. To je bila res blaga de-